

A budapesti szállodások, vendéglősök és korezmárosok ipartársulata

ÉRTESITŐJE.

EGYEDÜLI HIVATALOS SZAKKÖZLÖNY. — KIADJA AZ IPARTÁRSULAT.

Az „Értesítőt“ a társulat tagjai díjmentesen kapják.

MEGJELENIK HAVONKÉNT EGYSZER.

Szerkeszti: Poppel Miklós ipartársulati titkár.

Kéziratok a szerkesztőséghez küldendők.

Budapest, IX. ker., Lónyai-utca 22. szám

TELEPHON SZÁMA: JÓZSEF 22—70.

Hirdetéseket csak ajánlhatónak ismert cégektől fogadunk el.

H I R D E T É S E K

a társulatnál: IX. ker., Lónyai-utca 22. szám alatt vétetnek fel.

EGYSZERI HIRDETÉS ÁRA:

Egész oldal	40 korona
Fél oldal	20 „
Negyed oldal	12 „
Nyolcad oldal	7 „

Ipartársulati ügyek.

Jegyzőkönyv a „Budapesti szállodások, vendéglősök és korezmárosok ipartársulata“ választmányának 1915. évi május hó 10-én, hétfőn délután 5 órakor az ipartársulat saját helyiségében: IX. ker., Lónyai-utca 22. sz. alatt Glück Frigyes ipartársulati elnök vezetésével tartott gyűléséről.

I. Elnök megnyitja a gyűlést s a mai jegyzőkönyv hitelesítésére Kóvári Jenő és Wilburger Antal urat kéri fel.

II. A folyó évi március hó 8-án tartott választmányi gyűlés, valamint az 1914. évi április hó 21-én tartott XL. évi rendes közgyűlés jegyzőkönyve is hitelesítettik.

III. Elnök azt az örömhirt közli, hogy Gundel Károly választmányi tag, aki a háboru kezdete óta tényleges katonai szolgálatot teljesít, katonai kitüntetésben részesült és pedig a III. osztályu vitézségi érdemkeresztet kapta.

A választmány lelkes éljenzésben kitörő örömmel fogadja e kedves hirt és elhatározza, hogy a kitüntetett kartárs családjához meleghangu üdvözlést intéz.

IV. Elnök előadja, hogy a kartársak körében általános panasz merült fel az italmérési illeték felemelése miatt, minélfogva felkérte Wilburger Károlyt, aki mint szakértő a felszólamlási bizottságban foglal helyet, szerezzen a pénzügyigazgatóságnál az illeték mód nélküli felemelésének okáról információt.

Wilburger készséggel vállalkozott erre és megtudakolta, hogy az illetéket azért emelték fel, mert a törvény értelmében Budapesten minden 500 lélek után 300 korona illetéket kell kivetni és így az illetéket az összlakosság számarányának megfelelő végösszegben kell megállapítani. Azonban még 150—160 ezer koronával többet vet ki a pénzügyigazgatóság azért, hogy a felszólamlási bizottságnak módjában legyen az egyes sérelmes eseteket reparálni.

Elnök felszólítja a választmányt, hogy szükségesnek tartja-e ez ügyben az ipartársulat föllépését?

Dr. Solti Ödön ügyész szükségesnek tartja, hogy az ipartársulat, hivatkozással a rendkívüli kivételes állapotokra, a pénzügyminiszterhez a korábbi ciklusban megállapított italmérési illetékek legalább a háboru tartamára való változatlan fenntartása iránt kérvényt intézzen.

Bokros Károly, Kóvári Jenő, Wilburger Károly, Mohos Ferenc és Jajczai János felszólalása után elnök szükségesnek látja, hogy az ipartársulat kérvényt intézzen a pénzügyminiszterhez, minélfogva Dr. Solti Ödön ügyészt felkéri a folyamodvány gyors elkészítésére; Wilburger Károlyt pedig felkéri, hogy az ipartársulat kérvényét a pénzügyigazgatóságnál nyújtsa be és kérje annak a pénzügyminiszterhez való felterjesztését.

Dr. Solti Ödön ügyész 3 tagu szakértő bizottság kiküldését kéri, mely bizottság neki a kérvényhez szükséges adatokat szolgáltatasson.

A választmány az elnök intézkedéséhez minden tekintetben hozzájárul és a Dr. Solti által kívánt bizottságba

Wilburger Károlyt, Kóvári Jenőt és Jajczai Jánost küldi ki.

V. Elnök bejelenti, hogy a számvizsgáló bizottság a múlt évi számadást felülvizsgálta, minélfogva a közgyűlés előkészítésére kerül a sor.

Javaslatba hozza, hogy a közgyűlés május hó 28-án délután 4 órakor a Hungária nagyszállodában tartassék meg és felkéri Bokros Károlyt, hogy a Hungária szálloda igazgatójánál a terem átengedése végett eljárni sziveskedjék, azután felszólítja a választmányt, hogy kijelölő bizottságot alakítson.

A választmány elfogadja a közgyűlésre vonatkozó elnöki javaslatokat s a kijelölő bizottság elnökévé Glück E. Jánost, tagjaivá pedig Bokros Károlyt, Dökker Ferencet, Pelzmann Ferencet és Jajczai Jánost választja meg, a közgyűlés napirendjét pedig az elnökség javaslata alapján a következőleg állapítja meg:

1. A választmány évi jelentése.
2. A számvizsgáló-bizottság jelentése.
3. Az 1914. évi zárószámadás.
4. Határozat a felmentvény tárgyában.
5. Az 1915. évi költségvetés.
6. Tisztújító választás.
7. Indítványok tárgyalása.

Elnök megjegyzi, hogy amennyiben indítványok érkezének be, ez esetben még egy választmányi gyűlést fog egybe-hívni a közgyűlés előtt.

Kéri annak elhatározását, hogy az ipartársulat múlt évi jövedelméből, ami a mérleg szerint különben is csak 283 korona, ezuttal ne fordítsanak semmit a menedékházalapra, mert az ipartársulat jövedelme a bál elmaradása folytán nagyon megcsappant.

A választmány helyesléssel fogadja az elnök javaslatát és azt határozattá emeli.

Azután elhatározza, hogy a temetkezési egyesület alapszabálya értelmében az egyesület közgyűlése az ipartársulat közgyűlésével kapcsolatban fog megtartatni és annak napirendjét következőleg állapítja meg:

1. A választmány évi jelentése.
2. A számvizsgáló-bizottság jelentése.
3. Az 1914. évi zárószámadás.
4. Határozat a felmentvény tárgyában.
5. Tisztújító választás.
6. Indítványok tárgyalása.

VI. Poppel Miklós titkár jelentése alapján Maczkó Kálmánnak az 1914. évi mérleg elkészítéséért és könyvelési munkáért

a választmány 500 korona munkadíjat kiutalványoz.

VII. A katonatisztek özvegyeinek és árváinak gyámoltására megkezdett gyűjtés tárgyában az „Erzsébet otthon“ egyesülettől érkezett körlevelet és a hozzá csatolt 2409. és 2784. H. sz. gyűjtőíveket, továbbá

a háboruban elesett katonák özvegyeinek és árváinak segélyezése céljából forgalomba hozott emléklapszerű királykép vásárlása és terjesztése érdekében a m. kir. honvédelmi

minisztérium hadsegélyző hivatalától érkezett körlevelet és 8172. sz. előfizetési ívet, valamint

a munkaképes rokkant katonák elhelyezése és a munkaképtelenek segélyezése érdekében a „Rokkant katonákat gyámolító és elhelyező hivataltól“ érkezett körlevelet

a választmány tudomásul veszi és tekintettel arra, hogy ezek a felhívások az ipartársulat hivatalos „Értesítő“-jében már közzétettek, intézkedés szükségét nem látja fennforogni.

VIII. Bernhard Ferenc soffőr, Buhalek János volt vidéki vendéglős segély iránti kérvényét

a választmány nem veszi figyelembe, ellenben Buchmüller Ilona részére 10 korona rendkívüli segélyt engedélyez.

IX. Elnök bejelenti, hogy az ipartársulat háza tatarozást igényel, minélfogva Wilburger Károly házgondnok részére felhatalmazást kér a szükséges tatarozási munkák elvégzésére.

A választmány a kívánt felhatalmazást egyhangu határozattal megadja.

X. Bokros Károly feljuttja a jánoshegyi „Erzsébetkilátó torony“ történetének megírása tárgyában már régebben tett indítványát és sürgeti annak végrehajtását, javaslatba hozza, hogy a történet megírásával F. Kis Lajos szerkesztőt bízzák meg.

A választmány ilyen értelemben határoz.

Több tárgy nem lévén a napirenden, a választmányi gyűlés befejezést nyer.

Kmft.

Jegyzőkönyv, a „Budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata“ 1915. évi május hó 28-án a Hungária nagyszállóda földszinti termében Glück Frigyes ipartársulati elnök vezetésével tartott XLI. évi *rendes közgyűléséről*.

Tárgysorozat: 1. az évi jelentés, 2. a számvizsgáló-bizottság jelentése, 3. az 1914. évi zárószámadás, 4. az 1915. évi költségvetés, 5. a felmentésre vonatkozó határozat, 6. tisztújító választás, 7. indítványok.

I. Glück Frigyes elnök megállapítja, hogy az ipartársulat tagjai az alapszabály 8-ik szakaszában kimondott határozatképes számban jelentek meg, minélfogva a közgyűlést megnyitja és bejelenti, hogy a közgyűlés egybehívása ugyancsak az alapszabály 8-ik §-a értelmében, az ipartársulat minden tagjának megküldött külön meghívóval történt, azonkívül a meghívó az ipartársulat hivatalos lapjában is közzétetett.

A közgyűlés jegyzőkönyvének vezetésére dr. Solti Ödön ipartársulati ügyészt, hitelesítésére pedig Bayer János és Schusztter Hugó kartársakat kéri fel, azután a következő megnyitó beszédet mondja:

Mélyen tisztelt közgyűlés! A mai negyvenegyedik rendes évi közgyűlést, tekintettel arra, hogy határozatképes, ezennel van szerencsém megnyitni, ipartársulatunk tagjait alapszabályaink 8. §-a értelmében külön meghívókkal és a hivatalos értesítő útján is hívtuk egybe. A jegyzőkönyv vezetésére dr. Solti Ödön urat, hitelesítésére Bayer János és Schusztter Hugó kartárs urakat kérem fel. Mélyen tisztelt közgyűlés! Nehéz válságos idők köszöntöttek reánk utolsó közgyűlésünk óta! Nehezek az életre, nehezek a megélhetésre! Az egész világ fegyverben! Ember ember ellen, nemzetek nemzetek ellen, érzések érzések ellen. Eltompultak a józan argumentáció érvelései és orgiát ül a gyűlölet, az irigység. Tombol a hűtlenség, a tisztességtelenség és az örületes agyafurtság napnap után újabb becstelenséget eszel ki, hogy rést üssön az emberiség tisztességén és e tisztességbe vetett hitén. Nehéz küzdeni ennyi ellenséggel és ennyi piszokkal! De annál nagyobb lesz a mi győzelmünk, mert győzni fogunk, mert győznünk kell! (Ugy van! Éljenzés!) És ha a reánk kényszerített óriási küzdelemben szenvedéseink bármily nagyra is növekednek, azért mégis bizunk és meg vagyunk róla győződve, hogy végül dicsőséges győzelemhez fogunk jutni. Mert nem volt még rá eset, hogy az igazság, ha későn is, ne győzött volna. (Ugy van! Éljenzés!) A mi önbizalmunk törhetetlen és alapja nem az elbizakodottság, hanem lényünk egészében átértett igaz hitünk, erős akaratunk és szent meggyőződésünk,

amely legyőzhetetlen erőt fog adni nemcsak nekünk, hanem bátor véreinknek is a harcban. És a míg ők ott közdenek a távol harcmezőkön, mi polgárok akik fiatalságunk óta tisztességben, becsületességben nevelkedtünk fel, így éltünk és így vezettük üzleteinket a hazaszeretet hű lángjai alatt, mi nem fogunk lankadni, elerőtlenedni, elködvetlenedni, hanem egész erőnkkel, önbizalmunk teljes erejével és tisztességtudásunknak hatalmas varázserejével fogjuk helyünket megállni, és bizva bizunk ezek győzelmében is! (Éljenzés és taps!) Mélyen tisztelt Kartársaim! Nap-nap után látjuk, hogy mennyi erőmegfeszítés szükséges ahhoz, hogy a reáktörő újabb ellenségeinkkel szemben megállhassuk a harcot. De azt is látjuk, hogy ott, ahol a nevelés, a tisztesség, becsület és tudás megvan, ott az ármány nem tudja felvetni az ő kártékony, nagy és akármilyen dusan burjánzó növényzetét, mert azt kiirtjuk és a becsületes buza megmarad és liszté örölve mégis csak dus táplálékot fog nekünk adni. Ezt adja a magyarok Istene! (Éljenzés és taps!) A mi ragaszkodásunknak, a mi önbizalmunknak hatalmas, szép és felemelő példáit láthatjuk e nagy és válságos napokban. És ha nézem Magyarország polgári társadalmát, úgy lelkemben nagy örömmel és boldogsággal állapítom meg, hogy az ittlelvő iparosság között mi is vendéglősök, minden téren, minden alkalommal kivesszük a mi részünket a polgári kötelességek teljesítéséből. Véreink, kartársaink az ifjak ott vannak a harc mezején, ott küzdenek és hiven megteszik hazájuk iránti kötelességüket, mi pedig itt, őrizve hazánkat, ügyelünk a gazdasági fejlődés zavartalan menetére, nem hagyjuk magunkat megtántoritani polgári munkásságunkban, hanem fenn fogjuk tartani ezt a szent hazát, amelyhez rendületlenül hivek vagyunk és maradunk! (Lelkes éljenzés!) Szeretett kartársaim! A történet megtanított bennünket mindenre! Az élet kidomborítja, kiváltja és pedig úgy az egyes emberből, mint egész nemzetekből az emberi érzéseknek minden nemes jellemvonását. Ezt tartjuk szemünk előtt és gondoljunk rá, hogy volt már a történelemben, éppen a legujabb ellenségünkkel szemben egy férfiú, aki a mi vérünkéből volt és aki derekasan, becsülettel és eredményesen küzdve, vendéglőskarunknak nagy és örökké tartó tiszteletet és dicsőséget hozott. Kívánom, hogy ennek, a mi kartársunknak példája, megsokszorosodjék és minden egyes magyar vendéglősből legyen egy Hofer András, aki meg tudja védeni az olaszokkal és akármilyen ellenséggel szemben az ő hazáját. (Lelkes éljenzés!) Kedves kartársaim! Ha nem is vagyunk mi a társadalomban az elsők, de a becsületességben, a polgári tisztességben, hazaszeretetségben, áldozatkészségünkben, nem engedünk az elsőbbségből! Ebben nem engedünk magunkkal konkurálni! Mi is ott vagyunk a hol tenni, lelkesedni, áldozni kell és az elsőbbséget nem fogják tőlünk elvitatni, mert minden embernek, minden magyar embernek és minden hazafinak szent kötelessége, hogy ott az első legyen az első közt. (Ugy van!) Mélyen tisztelt kartársaim! Amikor mi hazánk iránti szeretetünknek újabb és újabb hűségesküjét ez alkalommal is letesszük, azt hiszem a közgyűléssel egyetértve nem esem túlzásba, ha azt indítványozom, hogy ezt az esküt megismételve, mint hű hazafiak sürgönyözzük meg e ténykedésünket ősz királyunknak, akit az Uristen sokáig éltessen. (Élénk éljenzés!) Ma nincs egyéb csak tömeggondolatok. És ha a tömeggondolat úgy nyilvánul, hogy a hazához hű és lelkes érzéseket fejez ki, méltó arra, hogy eljusson mindenüvé, ahol méltánylásra és meghallgatásra is fog találni. Azt hiszem, hogy a közgyűlés meg van róla győződve, hogy ilyen nehéz időkben minden egyes embernek megnyilvánulása jól esik azoknak, akik a mi dolgainkat intézik, akik az érzések megnyilatkozásait, mint az egész nemzet szívének megdobbanását, figyelik és ebből munkájukhoz új erőt merítenek. Ezért a hűségben való megnyilatkozást indítványozom, a kormányelnöknek is hozzuk tudomására. Méltóztatnak ehhez hozzájárulni? (Helyeslés) Akkor ezt határozatilag is kimondom.

II. Elnök: Az évi jelentés kerül napirendre. Felhívja a közgyűlés figyelmét, hogy az évi jelentés a hivatalos lapban egész terjedelmében megjelent, felteszi ezért a kérdést, kívánja-e a közgyűlés az évi jelentés felolvasását.

A közgyűlés az évi jelentés felolvasását nem kívánja az abban indítványozott választmányi javaslatokat közgyűlési

határozatokká emeli és az évi jelentést egész terjedelmében jóváhagyólag tudomásul veszi.

Ez alapon elnök kihirdeti a következő közgyűlési határozatokat:

a közgyűlés Kittner Mihály bálrendező bizottsági elnöknek és Wilburger Károly pénztárosnak a m. évi március 11-én rendezett ipartársulati bál fényes sikere érdekében kifejtett fáradhatatlan buzgalmáért,

Köváry Jenőnek, mint az ipartársulati ingyenes munkaközvetítő iroda intéző bizottsága elnökének, ezen intézményünk gondos és rendkívüli türelmet és kitartást igénylő irányításáért,

dr. Nagy Sándornak az intézet volt ügyészének az intézet újjászervezése és fellendítése körül szerzett érdemeiért, jegyzőkönyvileg mond köszönetet.

III. Elnök: A napirend szerint következik a számvizsgáló-bizottság jelentése:

a közgyűlés a jegyzőkönyvhöz csatolt értesítőben foglalt számvizsgáló bizottsági jelentést tudomásul veszi.

IV. Elnök: A napirend szerint következik az 1914. évi zárószámadás, nevezetesen: a mérlegszámla, a nyereségvesztés-számla, az alapítványok számlája és a menedék házalap számlája.

A közgyűlés a bemutatott zárószámadást, valamint az értesítőben foglalt számlákat jóváhagyólag tudomásul veszi.

V. Elnök: A napirend szerint következik az 1915. évi költségvetés,

a közgyűlés a jegyzőkönyvhöz csatolt értesítőben foglalt költségvetést jóváhagyólag tudomásul veszi.

VI. Elnök: A napirend szerint a választás következne, de mert indítvány tétel, a közgyűlés engedelmével, előbb felolvastatja Bokros Károly indítványát.

Tisztelt közgyűlés! Van szerencsém a következő indítványt benyújtani: Mondja ki a közgyűlés, hogy az ipartársulat mindazon tagjai iránt, akik a most folyó világháboruban katonai szolgálatukat hiven teljesítve, idegen országok véráztatta csatamezőin életüket és vérüket áldozzák szeretett magyar hazánk szabadságáért, meleg kartársi szeretetét, soha el nem muló háláját és csodálatát fejezi ki mai jegyzőkönyvében, egyben felkéri az elnökséget, tegye meg a kellő intézkedéseket az iránt, hogy a háboru diadalmas befejezése és a kellő adatok beszerzése után ezeknek a háboru küzdelmeiben való részvétele alkalmas és méltó módon megörökíthető legyen.

Bokros Károly: Mélyen tisztelt elnök ur! Igen tisztelt közgyűlés! Engedelmet kérek, hogy nem sablónszerűen adtam be ezt az indítványt, mert hiszen talán jogosan feltételezhettem, hogy ez úgy nem olyan, hogy előbb meg kellene gondolni és hogy ennek akkor van csak igazi bece, ha elfogadása szívből és spontán jön. Azt hiszem, hogy azok az urak, azok a kartársaink, akik a harctéren vannak, ha egyebet nem, azt mindenesetre megérdemlik tőlünk, hogy hazafias ténykedésük, lelkes hazaszeretetük, az a harcvágyó és mindenkit csodálkozásba ejtő önfeláldozásuk a harctéren, itt a mi negyvenegyedik közgyűlésünkben megörökíttessék. Engedje meg a t. közgyűlés, hogy ebben a nyomott hangulatban, melyben nemcsak én, hanem azt hiszem és azt mondhatnám minden igazán és becsületesen gondolkozó és hazáját szerető magyar ember van, indítványomat ne indokoljam meg bővebben, mert hiszen az indokolást a mi titkárunk fogja elvégezni. Ez a legkevesebb amit azokért tehetünk, akik értünk küzdenek. Kérem indítványom egyhangú elfogadását. Elnök kihirdeti a közgyűlés következő határozatát:

a közgyűlés Bokros Károly indítványát elfogadja és annak végrehajtására az elnökséget kéri fel.

Következik a választás és a szavazó bizottság kiküldése. Tisztelt közgyűlés! Mielőtt a szavazatszedő bizottságot kiküldենék, az elnökség és az ipartársulat összes funkcionáriusai, miután a közgyűlés a felmentvényt megadta, tisztségüket ezennel leteszik. Nem mulaszthatom el ez alkalommal kijelenteni, hogy úgy az elnökség, mint a tisztviselői kar és a választmány kötelességüket mindenkor tőlük telhetőleg teljesítették, és a legjobb meggyőződésük szerint sáfarkodtak az egyesület ügyei körül. Méltóztassék ezért, az elnökség és

választmány köszönetét fogadni azért a bizalomért, amelyet nekünk előlegeztek, de az új választásnál méltóztassanak úgy határozni, hogy az ipartársulat vezetése fiatalabb erők kezébe kerüljön. Most, miután letárgyaltuk a napirendet, kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy úgy érzem, hogy az ipartársulat ügye az én kezemben talán elég biztos is volna, (Ugy van!) de az anciennitás és az új eszmék felvetése szempontjából kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy fáradt vagyok és az elnökséget, ha ugyan újból meg akarnának választani, egy évnél tovább semmi körülmények között sem tarthatnám meg. Ezt azért vagyok köteles most becsületesen, minden utógondolat nélkül a t. közgyűlésnek kijelenteni, mert nem szeretném, ha utólag egy év múlva, a közgyűlésnek csak egy tagja is szemrehányást tegyen azért, hogy miért engedtem magamat három évre megválasztani. Tudom, hogy az elnöki állás betöltése, most éppen a háboru alatt nehéz lesz és ha úgy méltóztatnak határozni, ezért egy évig talán még meg fogom tartani (Éljenzés!) de továbbra semmi körülmények között sem. Kérem ezt az igen t. közgyűléstől azért is, hogy méltóztassanak nekem is, mint egyénnek megadni az alkalmat és módot arra, hogy ne csak az ipartársulatban, de a magánéletben is kifejtett munkámnak eredményét pihenéssel tölthessem el, mert nem szeretnék, — és most talán önzésből beszélek — egészen az utolsó leheletemig dolgozni, hogy azután már a tehetetlenségem miatt ne választhassanak meg. Ez egy őszinte szó az igen t. közgyűléshez, amelyen már semmi körülmények között sem lehet változtatni és kérem ezt úgy tekinteni, mint egy becsületes, jóra való, igaz és őszinte embernek megnyilatkozását. (Éljen Glück!) Amennyiben kérésemnek minden megjegyzés nélkül helyt adnak, ebben a legnagyobb köszönetet és elismerést fogom látni velem szemben és azt hálásan is köszönöm. (Éljen Glück!) Ezek után kérem, méltóztassék a szavazatszedő bizottságot kiküldeni.

Jajczay János: Igen tisztelt közgyűlés! Azt hiszem, hogy amidőn szívem sugallatát követve az elnök urnak fáradhatatlan odaadásáért és munkásságáért köszönetet mondok, úgy az ittlévő, mint a jelen nem lévő kartárs urak nevében, az ipartársulat összes tagjainak közérzését vagyok szerencsés tolmácsolni. Előbbi szavaiban szeretett elnökünk az új eszméket említett. De hisz épen ezek az új eszmék senki mástól nem származnak, mint épen tőle! Azt mondta, hogy csak az idén fogja elfogadni az elnökséget. De aggódva kérjük, ki fogja akkor megvalósítani az új eszméket és azok legfontosabbikát, a menedékházat? (Ugy van!) Mi most csak egyszerű szavakkal mondhatunk köszönetet de majd lesznek, akik örök időken át fogják ezt az eszmét dicsérni és hálát, köszönetet fognak mondani Glück Frigyesnek gyönyörű alkossáért. Mi kérjük a tisztelt elnök urat, tartsa meg továbbra is ezt a szerény de mégis diszes állást és kérem a közgyűlést mondjuk ki egyhangulag, hogy nem becsátjuk választás alá az elnöki széket, hanem kiáltjuk egyhangulag, hogy: Éljen a mi elnökünk Glück Frigyes. (Élénk éljenzés!)

Kövári Jenő: Tisztelt közgyűlés! Jajczay kartársam mindazt elmondta, amit én akartam tolmácsolni és amit valamennyien érzünk. Amikor az egész világ lángban áll, ott ahol a lángok közvetlen közel perzselnek, a mi határainkon belül, ilyen időben a maga helyén úgy megállani, polgári kötelességeket úgy teljesíteni, amint az iparsulat is megtette a magáét, kétszeres polgári érdem akkor, amikor nagyon könnyű volna vállvereggetve azt mondani, hiszen most már ugyis minden mindegy. A mi vezetőségünk megmutatta, hogy a nehéz esztendőben is lelkiismeretesen, odaadással és az ipar iránt megnyilvánuló szeretettel vezette az ipartársulat ügyét. Nem szükséges, hogy elnökünknek érdemeit méltassam, ismerjük azokat valamennyien és ő maga az, aki legjobban tiltakozik az ellen, hogy őt szemtől-szemben dicsérjük. Azonban az a nehéz, fárasztó munka, amit ő nemcsak mint az ipartársulat elnöke, hanem mint egyén, mint polgár, mint fővárosunk egyik igazán érdemes és a legelső között álló polgára kifejtett (Ugy van!) valmmennyiünk részéről fokozottabb méltánylást érdemel, mert azokból a kitüntesésekből, azokból az ő igazán római polgárra való jelleméből és kötelességtudással végrehajtott tetteiből valamennyi vendéglőst érintik az elis-

merés ama sugarai, amelyek a magasból Glück Frigyesre áramlanak. Az ő fáradságára való hivatkozás ma nem időszerű és nem alkalmas a feszegetésre. Hiszen, hogy ha a Mindenható meghozza nekünk a békességet, az ő válláról is sok lesz levéve, s akkor az ő erős vállainak egyikén újra meg fog maradhatni ez a teher és el fogja ő azt bírni, ő, aki az ipartársulatnak agilis vezetését, magasra törő céljait leginkább hivatva van a maga kezében összpontosítani. Én is azzal a határozott kéréssel fordulok a mélyen tisztelt közgyűlés elé hogy elnökünknek és távol levő szeretett alelnökünknek választását egészen kapcsoljuk ki, egyhangulag közfelkiáltással válasszuk meg újra őket. (Éljenzés.)

Bokros Károly: Bocsánatot kérek t. közgyűlés, hogy még egyszer bátor vagyok türelmüket igénybe venni. Én nem is kérem, hogy Glück Frigyeset újra válasszuk meg, oly természetesnek találom azt. Azt hiszem, hogy Glück Frigyes a legkevésbé szorult arra, hogy érdemeit ma itt a közgyűlésen még egyszer hangoztassuk és hogy bebizonyítsam, miszerint nem is Glück Frigyesnek van szüksége reánk, hanem nekünk van szükségünk Glück Frigyesre. Én tehát nem látom be, hogy akkor, amikor Glück Frigyes az ő szerénységénél fogva az éveire hivatkozik, amiről én a legjobban tudom, hogy nem is egészen úgy áll, amint mondja, mert ő még szép fiatal-ságban, erejének, munkabírásának teljes birtokában van, nem látom be, hogy elfogadjuk ezt az egy évi moratoriumot. Nekünk erre semmi szükségünk nincs. Nekünk kell egy Glück Frigyes a végtelenségig és azt hiszem a közgyűlés hangulatával és érzületével találkozunk, amikor azt mondom, hogy: Éljen a mi elnökünk, Glück Frigyes! (Éljenzés és taps!)

Az elnök azután kiküldötte Bokros Károlyt, Glück Erős Jánost és Kővári Jenőt a szavazatszedő bizottságba, majd az ülést a szavazás tartamára felfüggesztette. A szavazatok összeolvasása után Glück Erős János bejelentette a választás eredményét. Megválasztottak:

Elnök: Glück Frigyes; alelnök: Kommer Ferenc; pénztáros: Wilburger Károly; választmányi tagok: Baar József, Baum János, Bokros Károly, Burger Károly, Dökker Ferenc, Fejér Gyula, Hack István, Holub Rezső, Horváth István, Jajczay János, Kamarás Mihály, Kittner Mihály, Kedvessy Nándor, Kovács E. Mátyás, Kővári Jenő, Kramer Miksa, Kubanek Vencel, Malosik Ferenc, Mitrovác Adolf, Mohos Ferenc, Neuszidler Géza, Nosek Ignác, Oláh Gyárfás Mihály, Palkovics Ede, Pelczmann Ferenc, Potzmann Mátyás, ifj. Roith György, Vágner Vilmos, Wilburger Antal, Wurglics Vilmos; póttagok: Gellér Mihály, Bandl József, Várady József, Gyuth Nándor, Jajczay Mihály, Klecker Alajos, Kovacsics István, Marschall József, Szabó Imre, Szivós Zsigmond, Wagner Lőrinc, Waltz György; számvizsgálók: Glück E. János, Schusztér Hugó, Gundel Károly.

Ezután F. Kiss Lajos orsz. szövetségi titkár felolvasta a királyhoz és gróf Tisza Istvánhoz intézendő táviratok szövegét, melyekhez a közgyűlés egyhangulag hozzájárul. Az elküldött táviratok a következők:

Kabinet-iroda Bécs. A budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata mai napon tartott negyvenegyedik közgyűlésének tagjai, mély alattvalói hódolattal, rajongó hazafias lelkesedéssel, törhetetlen hűséggel üdvözlik Szent István koronájának dicsőséges viselőjét és amidőn alattvalói hűségünk szent fogadalmát Felséged trónusának zsámolyánál egy szívvel, lélekkel megújítják, Isten áldását kéri Felségedre és dicsőségesen harcoló hadseregére. Glück Frigyes elnök.

Gróf Tisza István miniszterelnök Budapest. A budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata mai napon tartott közgyűlése a magyarság mai dicsőséges küzdelmeinek napjaiban bizalommal üdvözli Nagyméltóságodat, mint a magyar nemzeti erő, hazaszeretet, királyhűség és áldozatkészség méltó képviselőjét, bizalommal várja Nagyméltóságodtól nemzeti ügyünk legteljesebb diadalát és Isten áldását kéri Nagyméltóságodnak ez irányban kifejtett működéséhez. Glück Frigyes elnök.

Glück Frigyes elnök: Mélyen tisztelt közgyűlés! Napirendünk ezzel végére értünk. Azonban mielőtt távoznánk, méltóztassanak megengedni, hogy pár szóval újból felkérjem

a kartársakat, hogy e nehéz időkben karolják fel a mi ügyünket, szeretett hazánkat és iparunkat és buzgalommal munkálkodjanak abban, hogy majdan munkánk eredményeképpen az új békés időben a haza alapköveit biztos alapokra lerakhassuk. Abban a reményben, hogy a jövő esztendőben már békés időben fogjuk megtartani közgyűléseinket és megköszönve az urak türelmét, indítványozom, hogy a Hungária rt.-nak és Burger igazgatónak a terem díjmentes átengedéseért köszönetet szavazzunk s ezzel a közgyűlést berekesztem.

Az italmérési illetékről.

Az „Értesítő“ 5-ik számában közöltük az ipartársulat ama kérvényét, melyet az italmérési illeték új kivetése tárgyában a pénzügyminiszterhez intézett.

A pénzügyminiszter rendeletére a pénzügyigazgatóság ezen ügyben alábbi végzést adta ki:

A fő- és székvárosi m. kir. pénzügyigazgatóságtól 59.161. VI/1915. szám. „A budapesti szállodások vendéglősök és korcsmárosok ipartársulatának“ Budapest IX., Lónyai-u. 22.

VÉGZÉS.

A nagyméltóságu pénzügyminisztériumba benyújtott panaszos kérvényére a nagyméltóságu minisztérium utasította az igazgatóságot, hogy értesítse a tek. Cimet, miszerint azon kérése, hogy az italmérési illetékek a székesfőv. területén az 1915—1917. évekre való újabb kivetése elhalasztassék, illetve, hogy az újabb kivetés mellőzésével és a törvényes minimumnak figyelmen kívül hagyásával, a mult 1912—1914. évi ciklusban végérvényesen megállapított illetékek érvényben hagyassanak, az 1899. évi XXV. t.-cikk 16., 17. és 18. §-ának határozott rendelkezésére való tekintettel nem teljesíthető.

Egyben értesítetik, hogy az italmérési illetékeknek végérvényesen megállapítása a méltányosság legmesszebb menő figyelembe vételével eszközöltetett.

Budapest, 1915. július hó 13-án.

A szakoktatásról.

A „Budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata“ szakirányu tanonciskolájának évi jelentése az 1914/15-iki iskolaévről.

(Folytatás.)

Nem lesz érdektelen dolog reámutatni arra, hogy az elért tanulmányi eredményeket milyen áldozatok, — anyagi kiadások árán értük el. Nehéz e helyen egyenleget vonni. Nehéz, mert a pecunia, a tőke, melyet gyümölcsözőleg helyezett el az iskolát fentartó Ipartársulat pénzbeli kamatot nem hajtott, csak erkölcsi, kulturális és szociális kamatozást termelt. A tudomány, a szaktudás és műveltség még akkor is olcsó, ha azt milliók árán sikerül megteremtteni. A tudomány, az intelligencia fokmérője nem numerus, nem szám mint az üzleti élet elkönnyvelhető nyeresége. Nem mutatkozik momentán, eredményei csak évtizedek múlva válnak szemmel láthatókká. Feneketlen zsáknak látszik, a kultura egy-egy intézménye, mely inproduktív azok előtt eredményekben, akik szemmel nem kísérik, de produktivitasban gazdagnak találják, kik ott vannak mellette, kik figyelemmel szemlélik a nemzedékek változását, a nemzedékek újabb és újabb alkotó megnyilatkozásait.

Husz év alatt rideg számokban felsorolva a következő összegeket fordították az iskola kiadásainak fedezésére:

1895	. . . . .	5928 K 54 f.
1896	. . . . .	4251 „ 52 „
1897	. . . . .	5080 „ 28 „
1898	. . . . .	5220 „ 44 „
1899	. . . . .	5159 „ 38 „
1900	. . . . .	5124 „ 76 „
1901	. . . . .	5140 „ 39 „
1902	. . . . .	5236 „ 60 „

1903	4687 K 98 f.
1904	5202 „ 23 „
1905	5159 „ 60 „
1906	5151 „ 96 „
1907	5599 „ 92 „
1908	5752 „ 96 „
1909	5926 „ 54 „
1910	5973 „ 26 „
1911	6797 „ 27 „
1912	6825 „ 06 „
1913	6813 „ 05 „
1914	6809 „ 94 „

A husz év alatt összesen 111.841 K 68 f. kiadással terheli az Ipartársulat budgettjét a szakiskola fentartása. Bátran és büszkén mondhatjuk, hogy a tudomány, az intelligencia és szakismeret, melyet az iskola husz év alatt közkinccsé változtatott nemcsak a vendéglős segédszemélyzetben előállott nivó változást idézte elő, hanem a vendéglőket látogató nagyközönség kulturális és szociális érzéken is mélyreható változtatásokat eszközölt — úgy hogy nem lehet azt mondani: — „oleum et operam perdidit!“

Eddig a rideg számok, eddig a számokból levont konkrét következtetések. Ezek a számok és az azokból levont következtetések szemmel látható eredményeit tünteti fel a túldoldali grafikon:

Amikor a husz év történetének befejező soraihoz érek meg kell emlékezni a tovább-képzőtanfolyam létesítéséről is. Az 1913—14. isk. év november havában nyílt meg; 47 hallgató látogatta a tanfolyamot, amely a vendéglős, szállodás és szakácsipar munkásságának minden ágára kiterjedő tudományos előadásokkal fejlesztette és tetőzte be az iskola tanító munkáját.

Örvendetes tényként kell megállapítanom, hogy az iskola továbbképző tanfolyamának szakismereti tárgyait több olyan előadó tanította, aki iskoláknak husz év előtt vagy később tanítványa volt. Ez a tény is amellett bizonyít, hogy az iskola mint alapvető tényező az ipari tanítás és nevelés terén nemcsak megtette kötelességét, hanem olyan erőket hozott mozgásba, amelyek az önképzés, a tanulási vágy felkeltésében nyernek megnyilatkozást. A szunnyadó erőknél ez az életre-váltása pedig csak annak bizonyossága, hogy az iskola tanítói munkássága mellett nevelői munkásságának is fokozott mértékben tett eleget.

Ez a nagyfontosságú intézmény az 1914—1915. isk. évben teljesen szünetelt, mert a jelentkezett hallgatókat hazafiú kötelességének teljesítése a harcmezőre szólította.

Reméljük, hogy az áldásos béke beálltával újabb erővel folytatja a továbbképző tanfolyam közhasznú munkásságát.

Nem mulasztottunk el egy alkalmat sem, amikor a vendéglős életnek egy-egy kitünőségét kitüntetés, elismerés érte, hogy a példa eszközével ne hassunk növendékeink lelkiületére.

Nem hagyunk figyelmen kívül nevelő munkásságunkban egy olyan jelenséget sem, mely a kitartást, szorgalmat és jómagaviseletet jutalom nélkül elmulni engedte volna.

A példa és jutalmazás az erkölcsi nevelés nagy munkájának tényezői, a hazafias érzések felkeltői pedig azok az évről évre megisméltető iskolai ünnepélyek voltak, melyekben az ifjuság az élet nagy könyvéből tanulta meg tisztelni, becsülni a nemzet nagyjait, szeretni a hazát.

Jutalmazásokra rendelkezésünkre álló alapok ezek:

Glück Frigyes alapította István-díj, Gundel János-féle alapítvány, Rajágh és Fenkel-féle alapítvány.

Az István-díjból a következő tanulók részesültek jutalomban: Bammer József, Szabó Imre, Löhnert Mátyás, Tomor Ferenc, Pencz Ferenc, Dankovszky Ede, Dobos István, Kramer György, Fodor Imre, Stohl Viktor, Sziráky Mátyás, Pataky János, Zsidarics Béla, Schnitta Samu, Makacs István, Barát Lajos, Fellner László és Rózsa Géza. Összesen 8400-t K tesz ki az összeg, melyet tanulónk külföldi tanulmány utra fordítottak.

A Gundel János alapból . . . 1600 K — f-t.

Rajágh és Fenkel-féle alapból . . . 320 K — f-t.

Összesen . . . 1920 K — f-t

fordítottunk könyvekben jutalmazásokra.

Egyesek esetről-esetre felajánlott jutalmainak végösszege 2590 K-t tesz ki. A jutalomnak kiosztása által nemcsak jutalmazni akartuk a szorgalmat és jó magaviseletet, hanem példát állítottunk az ifjuság elé, hogy a becsületes törekvés mindenkor megkapja jutalmát és elismerését.

Igy telt el munkában a lefolyt husz év, így fog eltelni a jövő év sokasága is. Amikor beszámolunk a múltól, meg kell állapítani azon körvonalakat, melyek között jövő év munkánk mozogni fog.

Az iskolai tanítás intenzitása szempontjából szükségesnek látjuk az iskola belső életének a gyakorlati élettel való összeegyeztetését. Ezt az összeegyeztetést úgy értelmezzük, hogy a gyakorlati tanítást, és jelenlegi iskolai felszerelésünket felfrissítsük. A husz év előtti felszerelés, mely a cse-csemő kor igényeit kielégítette, ma már igen fogyatékos. A haladó technikai találmányok a vendéglős ipar fejlődése napról-napra újabb protuktumokkal gazdagítja az üzleti felszereléseket. Egész muzeum kellene ma az iskolának ahhoz, hogy minden aprólékos részletét demonstrálhassa a növendékeknek, amely ma a vendéglős és szállodás ipar terén alkalmazásban van. Nem szabad elfelejteni, hogy növendékeink egy nagy része azokból a kis üzletekből toborzódik, ahol nem áll módjában megismerni a konyhatechnika, az üzleti felszerelés és pincegazdaság új irányu találmányait. Ezeknek van főleg szükségük arra, hogy lássanak, hogy gazdagítsák tudásukat, szélesítsék látókörüket. Programmunknak ez az első és legégetőbb teendője.

A másik, semmivel sem kisebb fontosságú program pont: a tanoncotthon.

Sajnálattal kell tapasztalunk, hogy e nemes ipar tanuló ifjuságnak erkölcsi élete sok oldalú veszedelemnek van kitéve. A foglalkozást követő éjszakai hazajárások, a szabad délutánok mind módot és alkalmat nyújtanak ahhoz, hogy a tanuló ifjuság már ifju zsenge korában megismerkedjék az egészségre és erkölcsre nézve olyannyira káros éjjeli élettel.

Tanuló ifjuságunk nagy része nem a munkaadó főnökknél lakik. Alბérletben, ágyrajáró módjára tölti el azt az időt, a melyet a pihenésre és üdülésre kellene szánnia. Alkalma nyílik, — mert üzletbe lépése napjától kezdve pénz csörög a zsebében arra, hogy felkeresse az éjjeli mulatókat, a gyanus kávéházakat s ott költse el keresetét. Ez nemcsak nem nyújt neki pihenést, hanem erkölcsét is megmetyelezi, egészségét ássa alá. Egy iparág munkássága sem igényel oly alapos és mindenoldalú testápolást, mint épen a vendéglős. A jelen viszonyok között nem áll módjában az ifjunak testi ápolásban megóvni erejét a jövő fárasztó munkára, s nem egyszer már tanuló korában oly betegséget szerez, mely őt pályája elhagyására készíti. A gyakori fürdés, a naponkénti lábmosás, alvás stb. a jelen viszonyok között, bár az iskola, minden alkalommal reá mutat ezek fontosságára — csak elröppenő szavak és hiu óhajások maradnak tanuló ifjuságunk miserabilis lakás viszonyai miatt.

A tudatos és rendszeres testápolás ép úgy mint a szórakozások, helyesirányba való terelése megkívánja a tanoncotthonok megteremtését. A szabaddélutánokon a tanuló a dohos levegőjű lakásban, a moziban, kávéházban keres és talál szórakozást, ahelyett, hogy testét felfrissítő szabad téri sportot üzne, a friss levegőjű kiránduló helyeket keresné fel. A sport a testet erősíti, de csak a tudatos és a foglalkozási ágnak megfelelő. Aki egész nap lábain állva, járva, keresi kenyerét nem abban edzi és egyuttal óvja lábait ha labdarugásban keresi szórakozását. A tüdő, a has, a hát és gerincizmok gyakorlása fejlesztése kell ennek. A kávéházak, mozik levegője helyett az erdők, ligetek üdítő friss levegője, a pornograf és ponyva irodalom helyett, az igazi irodalmi becsü és szakkönyvek olvasása és tanulmányozása.

Mindez csak akkor lesz meg, ha ifjuságunk nem kénye kedvére, hanem felügyelet mellett, ahhoz értő emberek vezetése mellett végezheti teste ápolását, gondozását, szelleme gazdagítását és erkölcsé nemesítését.

Igaz az a mondás, hogy a gyermek kezében a pénz a legnagyobb veszedelem. Értékét nem ismeri, szükségletei kielégítésére sok — nem tanulja azt megbecsülni. Alig van tanuló, aki keresetéből meg tudna takarítani, aki mikor három-

négy év múlva elhagyja az iskolát annyi pénzre tudott volna szert tenni, hogy magát méltóan felszerelje ruházati cikkeivel ahhoz, hogy mint segéd — új üzletbe léphessen. Alig van olyan, ki új helyzetében meg tudná tartani keresetét s ne látná sajnálattal egy-két év múlva, hogy még most sem tudja értékelni a pénzt, melyért pedig erősen megdolgozik éjjelnappal.

(Folytatása következik.)

Háborus ügyek.

A nemzeti áldozatkészség szobrának végrehajtó bizottságától alábbi felszólítást kaptuk közlés végett:

A magyar nemzethez!

A művész szobrot farag a fából, a nemzet áldozatkészsége pedig ércebe önti, hogy épen összetételének csodálatosságával végtelen időnkig hirdesse a magyar társadalom dicsőségét.

Szobrot emelünk magunknak büszke hiusággal, hogy fiaink, unokáink, elkövetkezendő új nemzedékek megcsodálják alkotásunkat és ha hasonlóan történelmi idők szereplői lesznek, tanuljanak belőle.

Szobrot emelünk magunknak szerény alázatossággal, mert nem magunkért csináljuk, hanem heroikus csaták borzalmas tüzeiben elpusztult hősök özvegyeiért, árváiért, kezét, lábát vesztett, megvakult, boldogtalanná lett nyomorék, rokkant hőseinkért.

Szobrot emelünk magunknak jogos kérkedéssel, hogy az egész világ lássa a dicső magyar nemzet kimeríthetetlen erőbírásának gyönyörű szimbólumát!

Megalkotjuk a Nemzeti Áldozatkészség Szobrát!

Mi, akik most Ő Felsége Apostoli Királyunk legkegyelmesebb pártfogása, — Augusztina kir. főhercegasszony és Károly István kir. főherceg Ő fenségeik magas védnöksége, — gróf Tisza István m. kir. miniszterelnök, Csernoch János biboros hercegprimás és báró Hazai Samu m. kir. honvédelmi miniszter diszelnöksége alatt ezzel az indítvánnyal lépünk a magyar nemzet elé, — úgy tervezzük, hogy az emlék meg-

alkotásában közvetlen közreműködésével vegyen részt a magyar társadalom minden tagja.

A művész fából kifaragja a szobrot, a hazafias társadalom pedig az adakozók nevével bevéselt apró fémpikkelyekkel borítja azt be.

Igy oldjuk meg a szobor felépítésének munkáját mindannyian, akik a nagy történelmi időt éljük, — valamennyien, ahányan e szép magyar hazát vérünkkel, szellemi és anyagi erőnkkel védelmezzük.

A magyar társadalom minden tagjának rendelkezésére áll egy fémpikkely, — amelyet áldozatkészsége és anyagi képessége arányában tetszés szerinti összeggel válthat meg, de minimális ára két korona.

Ez emlékből, melyet fanatikus lelkesedéssel és áldozatkészséggel magunk építünk meg, a történelmi levegője árad, hogy a magyar nemzet dicsőségének és hősi nagyságának hirdetője legyen évezrednek múltán is.

A szobrot befutja majd a patina, de alkotóinak nevét remekművé album őrzi meg a Nemzeti múzeumban, sőt minden adakozó ereklyekép okmányt kap az áldozatkészség szobrának rajzával, amelyen fémlemezének helye is meg lesz jelölve.

Minden magyar embernek részt kell venni ebben a nemzeti jótékony munkában, mert az actio jövedelme az elesettek özvegyeinek és árváinak, továbbá a rokkantaknak nyugalmas jövőjét is biztosítja.

Mindenkit kérünk, hogy a gyűjtőíven jegyezzen elő a lemezét, hazafias adományát pedig a befizetési lap felhasználásával küldje be „A nemzeti áldozatkészség szobrának végrehajtó bizottságához.”

A szobor Mátyás király ragyogó korának büszke lovagját ábrázolja. A dicső királyról egy legenda azt tartja, hogy nem halt meg, hanem egy barlangban alszik. Barlangja előtt a Megváltó születésének éjjelén kivirul egy hársfa és édes illatot árasztva virágozik.

A nagy király páncélos lovagjának fából készült szobra mintha képviselné a költői képzeletet. Boldog jövőnk megváltásának küzdelmes éjszakájában viruljon ki a jótékony fája, virágozzék, árasztva balzsamos illatát. Ha majd felvirrad az áldozatkészség napja, olvassza fel a szenvedés zord jégmezejét és szárítsa fel a könny-harmatot, amit özvegyek, árvák és minden életörömtől megfosztott rokkantak hullajtanak!

DREHER ANTAL SERFŐZŐDÉI RÉSZV.-TÁRS.

Ászok-, Márciusi Kiviteli Márciusi

(világos és sötét)

(barna)

S E R.

Megrendeléseket

a főzde mindenkor pontosan és a legnagyobb figyelemmel — az összeg előleges beküldése vagy utánvétele mellett — teljesít.

Nagyobb mennyiséget saját jégkocsijaiban szállít.

DREHER ANTAL SERFŐZŐDÉI RÉSZV.-TÁRS.

KORONA

(ála Pilseni)

Dupla Márciusi

és

Bakser.

A városligeti artézi gyógyforrás vize 970 méternyi mélységből 73-tól 92°C hőfok mellett törvén elő, föltétlenül bakteriummentes, s általunk lehűtve természetes állapotban, valamint szénsavval telítve mint „LONA“ artézi savanyúvíz lesz forgalomba hozva. Tiszta izes és szénsav-tartalmánál fogva kitűnő üdítő ital borral vegyítve igen kellemes.

2 liter ára 16 fillér házhoz szállítva. Rendelési cím: „Artesia“ részvény-társaság, Budapest, VII., Egressy-ut 20/c. Telefon 50-72.

A székesfőváros városligeti Artézi-gyógyforrás hérlői.

MATTONI GYÓGY- ÉS VIZGYÓGY-INTEZETE

GISSHÜBLER-PUCHSTEIN

Karlsbad mellett.

A MATTONI-féle giesshübler savanyúvíz eredési helye.

Pneumatikus- és belélegző-kurák.

Mell- és idegbetegek, üdülők, rheumatikusok stb. számára.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
természetes égvényes
SAVANYÚVIZ.

TRANSYLVANIA SEC

LOUIS FRANÇOIS & CO.

esászári és királyi udvari szállítók
Budafok. Fülöp Szász Coburg Góthai Herceg Ő Fensége szállítói. Budafok.

* 16 elsőrendű kitüntetés *

* * Hors Concours * *

FŐRAKTÁR:

BORHEGYI FERENC

Telephon sz. 85-79.

Budapest, V., Gizella-tér 1.

VÉDJEGY

VEZÉRKÉPVISELŐK:

RUDA és BLOCHMANN

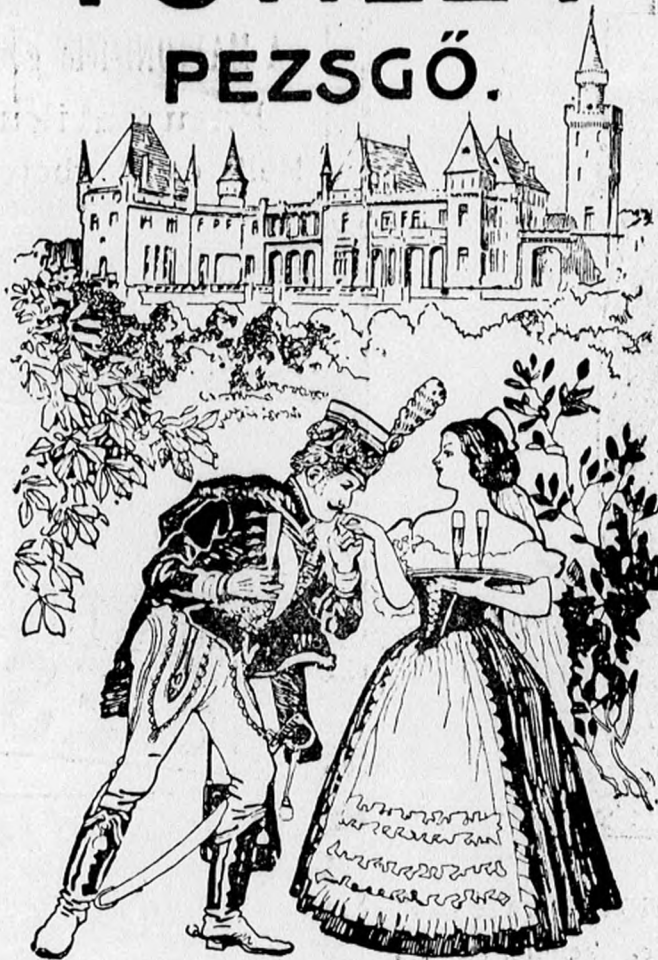
Telephon sz. 36-66.

Budapest, V., Akadémia-utca 16.

Sürgöncím: FRANCOIS BUDAFOK.

Telefon BUDAFOK 15. szám.

TÖRLEY PEZSGŐ.

ELSŐ MAGYAR RÉSZVÉNY SÉRFOZŐDE

BUDAPEST—KÖBÁNYÁN.

Fennáll 1854. év óta.

Az 1900. évi párisi világkiállításon collective a legnagyobb éremmel (Grand prix) kitüntetészt nyert.

DISZOKMÁNY. 1885.

JURY-TAG 1896.

Igazgatóság és városi iroda: VIII., ESTERHÁZY-UTCA 6. szám.

Gyártelep és központi iroda: X., KÜLSŐ JÁSZBERÉNYI-UT II. sz.

Ajánlja: ászok, király, márciusi világos, márciusi sötét, „bajor mód“, udvari „pilseni mód“, kétszeres márciusi világos és sötét, bak- és tavaszi idény-sörét, továbbá saját töltésű palacksöreit a legujabb technikai berendezésekkel felszerelt kőbányai palack-sör osztályából.

Ezen a legujabb technikai berendezésekkel fölszerelt sörfőzödénknek évi gyártási képessége 1,000.000 hektoliter.

Az ország minden részében sörraktárosok által vagyunk képviselve; nagyobb raktáraink Aradon, Szegeden, Miskolcon, Kolozsváron, Nagyváradon, Nyiregyházán, Temesváron és Debrecenben vannak.

Hordósör-megrendelés: Budapestre, telefon-szám József 4—29.

Hordósör-megrendelés: Vidékre, telefon-szám 52—60.

Palacksör-megrendelés: telefon-szám 56—58.